

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

D E

I C T E R O.

UNIVERSITY OF MICHIGAN

DISSERTATION

IN AGRICULTURE

OF THE

PHYSICAL SCIENCES

Bindon (N.)
DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

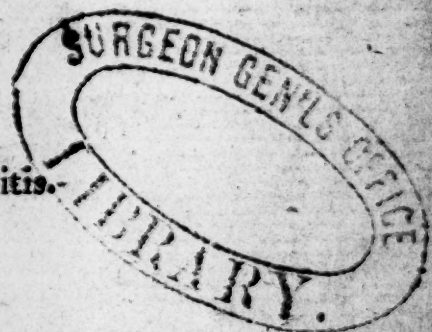
NICOLAUS BINDON,

HIBERNUS.

Ad diem 12. Septembris, hora loquoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVIII.

DISSEMINATED

IN A U G U S T

I C T H R O

Q U A

ASSENTS TO NO MORE

Is American Revolution

B. GURIELMI ROBERTSON, M. D.

ACADEMIC ADJUNCT

ADJUNCT PROFESSOR OF MEDICINE
IN THE MEDICAL DEPARTMENT

FOR THE A. D. 1880

NEW YORK: PUBLISHED BY
THE MEDICAL DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF THE CITY OF NEW YORK

IN THE CITY OF NEW YORK

1880

NEW YORK: PUBLISHED BY

THE MEDICAL DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF THE CITY OF NEW YORK

IN THE CITY OF NEW YORK

1880

EDVARDO GULIELMO BURTON

DE CLIFDEN,

ARMIGERO,

Avunculo suo,

Propter beneficia innumera

In se

Fratremque

Collat.

Collat.

Has audiorum primitias

Offert

A U C T O R.

EDUARDO GUILLERMO BURTON

DE CLIFDEN

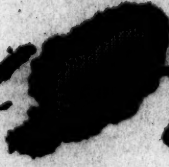
ARMIGERO

Avunculo suo

Tropez de la casa de la familia

In la

Exposición

The Reverend Sir
With best compliments from
His Humble
Servant the
Author

EDITOR

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

DEFINITIONE morbi praemissa, secundum Doctum Cullen, ad historiam morbi memet accingam;

DEFINITIO.

Flavedo cutis et oculorum, faeces albae, urina obscure rubra, immixta colore luteo tingens.

A

HIS.

H I S T O R I A.

Omnes sexus, aetates, temperamentaque, pariter invadit hic morbus; infantes recens nati, senesque provectissimae longaevitatis aequae ejus impetui obvii fiunt. Incipit plerumque languore, lassitudine, anorexia, et nausea; aeger hebes, piger, alvumque adstrictus saepius evadit, diarrhoea nonnunquam sed rarius obtinente; sensu ponderis circa praecordia molestissimo, aeger aliquando deprimitur, et spiritus difficilis interdum adest; secundo, vel tertio, morbi die, tunica oculorum albuginea cum unguibus et cute flavescit; urina obscure rubra, lintea tingit; faeces albae, odoris maxima saltem ex parte naturalis expertes, specie terram referentes argillaceam, dejiciuntur; nunc temporis quoque quidam de pruritu in cute ingrato quaeruntur aegri; in ore etiam

tiam amaritudo percipitur molesta; nonnulli omnia oculis objecta colore quasi flavo imbuta vident. Sed hoc symptoma non tam saepe adest, quam antiqui putaverunt; illi enim permoti videntur ad credendum, lutea omnia arquatis apparere, ex flavedine oculi quae in hoc morbo tam obvia est. Sed sententia haec a Mercuriali primum in dubium vocabatur, ut scribit Hoffmannus. Praeterea, Gregorius noster clarissimus, in suis praelectionibus clinicis, affirmat, se plures aegros vidisse, qui de tali visus depravatione conquerebantur; neminem vero, praeter mulierem unam, in quo verisimile erat rem ita se habere; haec quidem testabatur, se albida quasi flavescencia cernere, et palam experimento facto caeruleum a viride colore non distinguebat. Sed etiam de hac muliere dubitavit Professor; et hoc ineunte anno, aegrum ictero fere nigro laborantem idem celeb. medicus in nosocomio tractavit, qui intuitu primo colorem caeruleum, ejusque gradus, facile discernere potuit. Quibusdam autem

tem

tem nullum molestiae facessit (nauseam et obstipationem leves si excipias) et paucos post dies valetudo prospera redintegratur; ast in aliis, ad epigastrium vel hypochondrii dextri regionem, saevit dolor ferox, quo nullus magis torquet, cuius saepe comes est abnormis vomitio; sique matronis fidem habeamus, puerperii dolores vix aut ne vix immaniores sunt; interdum remissionem subit; sed aliis nulla dat intervalla, neque relaxatur opio quamplurimo vix sopiendus. Saepe hic morbus paroxysmorum recurrit sub forma; saepe autem per annos persistat absque intervallis; et nunc color altius atque altius corpori insidet, externas non solum partes sed etiam intimas, flavedine tingens, nimirum cerebri partem medullarem, periossteum, et ossa ipsissima, ut anatomia docet. Omnes quoque secretiones colore luteo infectae evadunt praeter lac, teste Herberden; et sanguis etiam ipse, si mittatur, serum colore croceo imbutum ostendit sic ut medicus sanguinem ex aegro ictero laborante detractum facile

facile discernere queat. Morbus sic progrediens, hydrope, haemorrhagiis, debilitate maxima, interdum comitante apoplexia (colore fusco ad nigridulum vergente) supervenientibus, aegri vitae et aerumnis finem imponit.

D I A G N O S I S.

Hujusce morbi diagnosi clarissime elucescit, colore tunicae oculorum adnatae, faecibus albidis, et urina linteamenta colore luteo tingente, signis ejus praecipue essentialibus. Si ad haec phaenomena animum advertimus, non extat periculum ullum, quin ab omnibus aliis facile distingui queat; tres tantum sunt morbi quibuscum unquam confundi periclitatur; nempe morsus serpentium, vel aliorum animalium, chlorosis, febrisque Indiae Occidentalis flava. In primo, membrum quod vulneratur flavescit, et color ictericus ab illo gradatim per reliquum corpus

corpus diffunditur; epigastrii et hypochondrii cruciatus penitus absunt; urina naturalis redditur; neque faeces albae deijciuntur. Verisimilius est hoc a sero effuso ortum ducere, quam jecinoris affectione ulla, a secundo discernitur, symptomatibus supra recensitis sexu et phaenomenis ad chlorosim pertinentibus. * Febris flava Indiae Occidentalis ab ictero dignoscitur, pyrexia, oculorum rubore, sudoribus olidis, syncope, et interdum, auctore Lind, contagiose grassatur, et plerumque diarrhoea comitatur. Ictero vero contra laborantes pyrexia raro adoritur, et ad sudandum minime sunt proclives; neque oculi vascula adnatae sanguine tumida sunt; praeterea, nunquam contagiosus observatur.

DE

DE CAUSIS REMOTIS.

Causae remotae sunt multiplices, variaeque; quicquid enim bilis in duodenum excretioni officit, morbo originem praebere possit. Nonnulli autem auctores, de re medica optime meriti, praeter impedimenta quae bilis descensui reperta fuerunt, pro causa habuerunt quicquid ejus secretionem impedit. Sententiae huic tamen favere nobis non licet; primo, quia nullum, ne minimum quidem, bilis indicium, in sanguine invenimus, priusquam jecinoris actioni specificaе subjiciatur.

Secundo, quia jecur totum schirro affectum invenere anatomici, aegroto nunquam per vitam ictero laborante. Praeterea, si bilis ulla indicia,
in

in sanguine detegi possint, nonne in vena portarum sese manifestarent? Sed sanguis in vena portae nihilo distat a sanguine quem cava continet, nisi excipias, quod diutius fluidus manet. Ex multis igitur quae afferri possent argumenta, ad hanc sententiam refellendam, haec sufficiant, sed unde digressi revertemur.

Glandulae lymphaticae, quae situm habent in capsula Glissonii, si tumore afficiantur, icterum saepe excitant. Pancreas schirro laborans frequenter in causa fuit, necnon hepatitis, spastica ductuum adstrictio, graviditas, meconium non purgatum, animi pathemata, febres intermittentes cortice Peruviano nimis cito suppressae, morbi cuticulares retropulsi, emetica draastica, vel purgantia, bilis viscida, mucus tenax, et calculi biliarii, a celeberrimis auctoribus pro huius morbi causis remotis habentur. De causis quas memoravimus, pauca quam brevissime differere

differere haud abs re futurum esse nobis videtur*.

Quod ad glandulas capsulae Glissonii spectat, nemo inficias ibit, qui numerum et situm earum cognoscit, quin struma eas adeo tumescere faciat, ut ductus hepaticos facile comprimere queant; et ita bilis descensui in duodenum obstare possint; hepar, ex parte solummodo, schirrosus ad modum eundem patebit agere posse.

Simi-

* Cel. Gregorius, in suis praelectionibus clinicis, cujusdam aegroti exemplum memorat, qui ictero laboravit; pyrexia etiam adfuit, cum pulsu duro valido, frequenti, Professor, morbum ex calculis ortum duxisse ratus, sanguinem mitti iussit, postea autem se errasse comperiit; morbus enim ex hydatidibus ortus est, (causa icteri quae nondum ab ullo medico in medium prolata est,) quarum vis magna per alvum deiciebatur.

B

Similesque effectus praebebunt hepatitis et pancreas schirrosus. De spastica ductuum adstrictione, plurimum inter se dissident medici maximae famae, et scientiae, alii contendunt vix ullas ductibus inesse fibras musculares; indeque inferunt, spasmum non omnino obtinere posse. Alii vero autumant, quamvis aciem effugiant, nil inde jure inferendum; namque ars anatomica fibras musculares in iride ostendere nequit, quae vi vere viva, atque musculari, pro certo gaudet, et ibi nonnunquam spasmum obtinuisse, comperit habemus; praeterea usus opii, atque vini, me judice, hujusce sententiae veritatem demonstrat.

Nunc proxime inquirendum est, quomodo graviditate inducatur icterus. Neminem latet, uterum gravidum, magna ex parte, abdomen implere, et durante graviditate faeces in colo frequentissime colligi; exinde igitur ratio in aprico erit, quare foeminae graviditatis tempore,
licet

Ilcet nec ante graviditatem, nec post puerperium, hoc morbo afficerentur, tunc solum ictero laborant.

Meconium non purgatum. Infantes nuper nati, duos vel tres post partum dies, ictero faepissime corripì observantur; namque, dum in utero latebant, mucì copia perampla in ventriculo duodenoque colligitur, quae ductum choledochum, ubi per tunicas duodeni obliquiter intrat, oblinet, et hoc modo bilis descensui obstat; praeterea, nunc infans musculos abdominales in actionem ciet ad respirandum, exindeque cystis valide comprimitur; hoc enim vitae stadio jecur infra costas descendit, et sic bilis in sanguinem reditus per vasa lymphatica promovetur.

Pathemata animi.—Vel corpus totum agitando, quo e cystide, calculus in ductum communem impellatur, vel potius spasmus ductui inferendo, icterum producere possunt.

Febres

Febres intermittentes, cortice Peruviano nimis cito suppressae.—Auctores nominis maximi, inter quos praecipue eminet cel. Boerhaave, viscerum obstructions abdominalium, lienis, hepatisque praecipue, cortici Peruviano, ad intermittentes debellandas, nimis cito usurpato, vitio vertebant, usumque hujus hydropem et icterum saepissime secutos esse praedicaverunt. Sed experientia recentior, et praxis amplior, hunc vanum timorem penitus refellerunt. Namque inter medicos hodiernos convenit, corticem non solum sine ullo periculo, sed etiam cum optimo aegrorum commodo, durante prima apyrexia, adhiberi posse, cujus exemplum, verum aequae ac mirum, in medium profert clariss. Lind, cujus verba haec sunt *.

Modi

* “ A young gentleman was seized with a fit of an
 “ ague: In half an-hour afterwards he became delirious,
 “ then comatose, and, at length, speechless: Finding
 “ him in this last state, I ordered a blister to be immediately
 “ diately

Modi quo agere possunt morbi cuticulares re-
tropulsi, ignarum me fateor, vixque puto unquam

ex

diately applied to his back, and a cordial julep, with
“ salt of hartshorn, to be poured into his mouth. In two
“ hours afterwards, upon recovering his senses, I order-
“ ed him $\mathfrak{z}\text{ij}$ of tinct. sac. ; and then, without waiting
“ for the effect of that medicine, half an ounce of the
“ bark to be taken every four hours, as soon as the fe-
“ ver and sweet had abated : He began the use of the
“ bark three hours after he had taken the tinct. sac. but,
“ before he had taken $\mathfrak{z}\text{v}$ of it, he was seized with ano-
“ ther fit, and, in like manner, became delirious, coma-
“ tose, and speechless ; sinapisms were applied to his feet,
“ and other irritating applications used, until the fever
“ was terminated by a plentiful sweat. Thus, having
“ narrowly escaped dying in the fit, a drachm of bark
“ was ordered to be taken punctually every hour ; he
“ soon took $\mathfrak{z}\text{ij}$ of it, which produced so happy an effect,
“ that the fever left him entirely, without any subsequent
“ symptoms of dropsy, jaundice, violent headach, or
“ weakness, which either the continuance of the fever,
“ or its repeated attacks, often brought upon others ; so
“ that

ex his originem duxisse icterum. Theoria autem Metastasis medicos antiquiores fortasse decipuit, et icterum, a causis penitus diversis ortum, materiei morbificae retropulsae, sic hallucinati adscribere.

Emetica drastica.—Omne emeticum acre corpus violenter convellit, agit, et fluxum bilis plurimum promovet; multi enim musculi ad vomitionem movendam conspirant, praeter fibras ventriculi ipsius musculares, nimirum, septum transversum et musculus abdominis, quo fit ut jecur quasi in torculari valide comprimitur, porique

“ that he was quickly restored to perfect health.” Praeterea idem cel. auctor dicit. “ For three years past, I
“ have annually prescribed upwards of one hundred and
“ forty pound weight of bark, and I have never observed
“ any bad symptoms, which could, with propriety, be
“ ascribed to its use, but in two instances.” Ideoque concludere licet corticem Peruv. nunquam icterum excitasse.

porique biliarii, cum ductibus quos efformant, depleantur, bilisque viam facilem in intestina inveniatur, et per vasa lactea ibi inhiantia in sanguinem absorbeatur; praeterea, consensus, qui jecur inter et ventriculum exstat, mirum in modum fellis copiam elicit auctam; sique cystis calculos contineat ullos, hi ingentis pressurae participes, quae inter vomendum visceribus omnibus datur, in ductum impelli, morbumque efficere queant.

Purgantia.—Purgantia per nexum mirum, qui jecur inter et canalem alimentarium totum obtinet, fel plurimum expromere pollebunt, simileque iter illi patebit; attamen roget aliquis fortasse, quomodo probari potest, aegro vomitu vel alvi dejectionibus biliosis laborante, in sanguinem posse bilem vehi? Et nonne verisimilius est, has actiones duas abnormes corpus bile exonerare, neque bilis penum in promptu relinquere qui absorbeatur?

Respon-

Respondemus, quamvis explicatu res sit difficilis, tamen experientia docemur rem ita sese habere; namque, in febre Indiae Occidentalis flava, quamvis aeger vomitu simulque diarrhoea biliofa torqueatur, color ictericus per cutem spargitur; praeterea infantes morbo qui apud nostrates, *the yellow gum*, appellatur, cum afficiantur, saepius quam alioquin diarrhoea laborant, quae indicia bilis manifestat.

Bilis viscida et mucus tenax.—Bilis viscida et mucus tenax, ductus obturantia, saepissime observata sunt *, et Dr Coe † memorat, se arquatos vidisse bilem evacuentes, aequae tenacem ac viscus, et hoc praesertim obtinet in infantibus in quorum faecibus calculos duros nunquam invenimus, sed solummodo concreta mollia.

Nunc

* Vide Morgagni, epist. xxxvii. art. 10.

† Treatise on Biliary Concretions, chap. ii.

Nunc ad causam icteri frequentissimam, nempe calculos biliarios, perventum est. Nemo ignorat calculos in omnibus corporis cavis anatomiam detexisse, sed praecipue in organis urinae secretioni inservientibus, et cystide fellea in renibus saepissime occurrunt; in vesica fellea rarius; haec concreta biliosa interdum numerosissima sunt; nonnunquam autem unum solum invenitur; ad gustum sunt valde amara, quaedam ex illis flammam cito corripiunt; alia vero nunquam; in aquam coniecta alia in superficie natant; alia imum petunt, omnibus infecta coloribus inventa sunt, nunc argenteo, nunc vero aureo colore lucentia. Quae autem vulgo offenduntur, sunt opaca, fragilia, inflammabilia, bilisque extractum naturale referunt *. M. Poullétier de la Salle comperiit in spt. vin. solubilia esse, et post digestionem spiritum repletum fuisse, particulis parvis, fulgentibus, chrySTALLIZATIS. Ex periculis

C

ejus

* Fourcroy's Chemistry.

ejus constat, hunc salem solum repertum esse in bile humana. Quod ad figuram, sunt nonnulla rotunda, alia ovalia, praecipue vero sunt angulosa, quidam cuboidea sunt. Si secantur, multa strata stratis imposita; multa autem radios a centro ad peripheriam exhibent. Duritiae non minus discrepant, quam figura. Salia alkalina, vix aut ne vix, illos mutant. Alia nucleos continent, alia vero sine nucleis, reperta sunt. In ductu hepatico, hi calculi nonnunquam, sed rarius, sese ostendunt. Exempli quoque non defunt, in quibus poros biliarios etiam ipsos, infestarent; sed hoc rarissime* in cadavere humano accidit. In ductu cystico frequenter inventi sunt, Dr M'Lurg nuper, in sua dissertatione de bile humana, novam de calculorum formatione amplectitur sententiam. Ille credit (quia ex suis experimentis

* Morgagni, epist. xxxvii. ii. ubi dicit, vix uno in jecinore mihi accidit ut invenirem; Valsalvae autem in nullo, quod sciam.

experimentis bilem humanam acido vegetabili
coagulari invenit) hos calculos formari ex acido
bile commixto; ipsius verba haec sunt: " We
" believe that there is an influx of a liquor,
" with some acidity, from the stomach into the
" duodenum; and that, naturally, all the bile,
" or the greatest part of it, is coagulated almost
" as soon as it gets into the intestine: But, may
" not a little of this acid insinuate itself some-
" times into the end of the *ductus communis*,
" where, if it but touch the bile, so much of
" this liquor as has felt its influence must im-
" mediately take the form of a cheesy concre-
" tion *."

Sed hanc sententiam, quamvis ingeniosam,
penitus refellit anatomia; ductus enim commu-
nis tunicas duodeni obliquiter intrat, et hic in-
troitus abliquus, valvulae vice tam arcte fungi-
tur,

* Human Bile, p. 176.

tur, ficut neque aqua, neque aër ipse, ex duodeno, in ductum communem ascendere queat, quamvis pressura utimur maxima. Praeterea hujusce ductus tunica intima plicis instruitur, quae stylum etiam immissum vix admittunt, ideoque vero valde abfimile est, (quamvis bilis acido coagulari possit) hoc coagulum vel acidum ipsum ductum intrare posse; sique res ita sese habuisset, Turcos oporteret ictero frequentius corripi, quam aliae nationes, quippe qui in suo liquore *sberbet* plurimo utuntur acido. Sed si consideremus situm cystidis, facile constabit, bilem cysticam in duodenum non continuo fluere; nam vesicula fellea in parte ima lobi dextri hepatis ita jacet, ut fundus ejus sit depressus, cervix autem ascendit in homine erecto; unde ut in duodenum effluat necesse sit suam superet gravitatem. Praeterea hic ipse ductus, ubi ex cystide emergit, conum refert, convergit, et in se replicatur, unde fluxurae bilis impedimentum ex his patet, bilem cysticam non sponte sua, neque

que perpetuo fluere; sed solum certis causis accedentibus ex ea propelli; vasa lymphatica, vesiculae ipsius, bilis partem tenuiorem resorbeant oportet, necnon bilem ipsam ad spissescendum maxime proclivem esse Van Swieten invenit. His rite perpenfis, facile apparebit, bilem in vesicula felligere ultro spifceffere posse (vita deside con-
spirante); et sic his concretis originem praeberere. Si calculi sic formati casu quodam e vesicula propellantur in ductum cysticum, et inde in choledochum, bilis descensui obstabunt, praeci-
pue si sint magni; si vero in ductu cystico hae-
reant, experientia docemur, icterum raro exci-
tare, nisi ea sint magnitudine, quae ad compri-
mendum ductum hepaticum vel ex toto ductum
cysticum implendum sufficiat.

C A U S A

CAUSA PROXIMA.

Convenit inter omnes, de re medica scriptores, causam icteri proximam, in bile humores circumeuntes inficiente, consistere; eisdem tamen inter his maxima movetur, de modo quo in genus sanguiferum illi sit reditus. Alii per venas inhalantes, ex ductibus biliariis in cavam, bilem transire volunt; et Haller etiam ipse affirmat, se hanc anastomosin saepe vidisse; qui quoque hanc sententiam amplectuntur, ad eam probandam, injectiones affirmant per has venas inhalantes, in venam cavam urgeri posse; quamvis negare non possumus, injectiones ex ductu hepatico in venam cavam impelli posse, tamen vi maxima opus erit, ut urgeantur, et post experimentum, massa cerae in cava invenitur, quae lacerationem factam fuisse demonstrat. Sed alia est via qua injectiones

jectiones in cavam immittuntur, nempe per ramos venae portarum. Monro illustris, qui saepe hoc experimentum ab Hallero institutum iteravit, ceram non solum in cava sed etiam in vena portarum invenit, et saepissime venam portarum, ceram omnem accipisse, nullo ejus indicio in cava apparente; sequitur igitur, has injectiones per ramos venae portae, qui bilem fecernunt, immisas fuisse; hae enim duae venae in hepate liberas inter se invicem anastomoses habent. Si nunc perpendatur, venam cavam non impleri posse ex ductibus biliariis, nisi per rupturam, vel ex ramulis venae portarum, et hoc non omnino accidere posse, nisi violentia ingenti anatomicus utatur, eaque in cadavere, vero prorsus alienum videbitur, bilem unquam refluere posse in corpore vivo. Circuitus sanguinis quoque in vena portarum, et bilis hepaticae descensus perpetuus, hanc opinionem falsam demonstrat. Praeterea, si res ita fuit, bilis secretio penitus impediatur oportet. Sed, ut haec sententia penitus refellatur,

nunc

nunc experimenta duo celeberrimi Monro recensemus. Ille ex industria, in multis animalibus icterum excitavit, scilicet, ductu choledochi communi ligato, unde bilis accumularetur necesse fuit, bilisque descensu ejus sic impedito, eam quantitatem aequavit hepar inter et ligaturam, quae ductum communem, qui in statu naturali, calami scriptorii magnitudinem vix superavit, adeo tumescere fecit, ut nunc pollicem aequarit; ille autem nihil facilius liquorem in cavam emittere potuit. In secundo tentamine invenit, quamvis animal morbo regio laboravit, si ductum bile plenum, nisu violento usus, comprimeret, bilem in sanguinem urgeri non posse; et, quod mirum videbitur, in hoc periculo, saepius iterato, vesica fellea prius disrupta fuit, quam partes, quae extra illam jacent, cesserunt; nunc fortasse quaeratur, si regurgitationis theoriam respicis, quomodo sanguis bile inficitur? Respondemus, absorptione sola per vasa lymphatica valvulosa; excultior anatome hodierna demonstrat,

strat nullam corporis partem illis carere, heparque totum illis instructum.

Sed, ut veritatem hujusce sententiae liquido demonstramus, ad experimentum aliud eximii Monroi confugiemus; ille animalium multorum, abdomine aperto, ductum communem ligavit, neque tunc temporis vasa jecinoris lymphatica vidit. Post aliquod autem temporis, abdomine iterum aperto, vasa lymphatica bile turgida invenit, bilemque sinceram per illa fluentem, liquorem inclusum deinde gustavit, bilisque amaritudinem percepit, animale adhuc vivo atque vegeto. Ex his omnibus inferri oportet, per vasa lymphatica valvulosa bilem in sanguinem redire.

D

D E

DE RATIONE SIGNORUM.

Cutis unguium ac oculorum flavedo, ex bile sanguinis partem serosam imbuente, faciles explicatus habebit; sensum amaritudinis in ore pendere constat ex fero sanguinis per glandulas salivae secretioni inservientes transeunte, et salivam amaritudine sua afficiente. Idem de omnibus aliis secretionibus dici potest; sed quare lac nunquam afficit, ignarum me fateor. Obstipationem, et faeces albas oriundas, ex bilis defectu facile concedetur; namque nunc stimulo suo naturali carent intestina; ideoque languescat motus peristalticus, et faeces suo colore careant oportebit. Vomitus ex nexu illo mirabili, qui hepar inter et ventriculum interfit, explicandus venit. Dolor ad hypochondrium dextrum, vel epigastrii regionem, a calculis ductum obturantibus vel spasmis, originem trahere queat; spiritus difficilis

difficilis a vesicula nimis bile viscida, vel calculis onerata et distensa, quo fit, ut motus septi transversi dolorem saeviore reddat, quem dolorem nunc percipientes aegri, aëra minus libere inhalant; sed spiritum frequentius trahunt; exinde sanguis in pulmonibus accumulatur, quod in causa esse videtur, cur moles circa praecordia sentitur.

Depravatio visus, quae, uti in historia monuimus, rarissime occurrit, ex humore oculorum aquoso, colore icterico infecto oritur, quia lucis radii, si per medium quodlibet coloratum transeant, hujus coloris participes fiunt; cutis pruritus, qui nonnunquam adest, gigni videtur ex bile nervos sub cute irritante.

P R O G.

P R O G N O S I S.

Morbi judicium ex aegri aetate et morbis praecedentibus petendum est. Si aegrotus sit recens natus, morbus raro lethalis evadit; sed, si contra sit senex, tunc exitum faustum vix sperare audemus; si morbi progressi sint, qui jecur affectum indicant, vel si hydrops ictero supervenerit, fato aeger concedat necesse erit. Quando foeminae tempore graviditatis ictero corripuntur, nobis promittere licet, post partum cito retrocessurum; si icterus nunc discedit, nunc paucos post dies revertitur, cum hypochondrii cruciatu, et calculis in faecibus, morbi felix eventus sperandus. Quando laxatur alvus, bilisque copia profunditur, tunc sperare licebit, aegrum brevi priscam valetudinem recuperaturum. Quando autem icterus diu persistit sine intervallis,

et

et sine dolore, compressio extrinsecus suspicanda,
et nunc vix ullis medicamentis cedit.

DE METHODO MEDENDI.

Indicationes curatoriae, quae nobis utiles videntur, sunt;

1mo, Bilis fluxum in duodenum restituere;

2do, Symptomata molestissima levare.

Prima indicatio perficitur causas remotas summovendo. Sed quaedam ex his vix ullam medelam admittunt, quales sunt jecinoris ipsius schirrus, vel pancreatis; neque facilius sanari possunt glandulae lymphaticae in capsula Glissonii schirro laborantes. Non autem negandum est, quin hepatis schirrus aliquando, sed raro his
etiam

etiam in plagis, mercurio summotus fit; sed praecipue compertum habemus usui fuisse in India Orientali. Si pancreas schirrosus sit in causa, verisimile est, argentum vivum bonos praebiturum effectus; pancreas enim est maxime glandularum quae liquorem salivae similem secernunt; et hujus remedii actione plurimum affici scimus, ideoque semper de eo fiat periculum oportet. Nuper cicuta a medicis Viennensibus plurimum laudatur, propter suos miros effectus in strumis sublevandis; sed, in Insulis nostris, medicorum votis vix unquam respondit.

Quando ex meconio non purgato morbus regius oritur, nullo indiget medicamine, nisi dosi una vel altera laxativi cujusdam mitis. Ad calculos eliminandos, varii variis usi sunt medicamentis, quae omnia hic recensere non operae pretium foret; quaedam ex illis tamen memorabo. Sapone saepissime usi sunt medici; nam sub hac forma alk. fixi plurimum adhiberi potest;

potest; salia alkalina enim illos solutura putarunt; sed celeb. Heberden, per experimenta probavit, haec salia extra corpus etiam concreta biliaria solvere non omnino valere; ideoque in hoc morbo prorsus inutilia ducimus. Aquam calcis ac mephiticam nonnulli multum laudaverunt; sed aequae inertia sunt; omne remedium flavum in ictero usurpatum fuit. Fabulae de graminis usu mira narrantur a scriptoribus doctissimis; sed praxis ipsa pene obsolevit. Tinctura croci quidam hodierni utuntur, et cum exitu felicissimo, ut fertur; sed clarus Irvine, proh dolor, qui nuper vixit, in suis praelectionibus de materia medica, dicit se credidisse hanc tincturam laudes suas solummodo meruisse, ob vinum quod continet; et, ut suam stabiliret sententiam, quibusdam aegrotis crocum sincerum dosi perampla dedit; sed sine commodo ullo; aliis vero merum cum eventu optimo. Sed missis his nugis, de remediis utilioribus inquirendum.

Et

Et primo *de emeticis*. In omni icteri stadio, emetica tuto adhiberi possunt, nisi cum pyrexia vehemens aegrum infestat, dolorque miserum cruciat, timorque adest ne sequatur inflammatio; tunc medici sagacis erit, emetica posthabere, emeticis mitissimis uti solum oportet; ideoque ipecachuana omnibus aliis anteponenda, quia vomitum cito, tuto, in parva etiam dosi, ciet; si pyrexia adsit, sanguis prius mittendus est (quem coriacea tunica alba, utpote in pneumonia, vel rheumatismo, saepe tectum medici invenerunt) quam emetica adhibenda; si post emeticum in faecibus offenditur calculus, symptomatibus nequaquam retrocedentibus, post bidduum, vel triduum, alterum adhibere proderit.

Altera calculos eliminandi methodus constat, in purgantibus praecipendis.

Supra memoravimus, quomodo cathartica fortiora copiam bilis in intestina eliciunt; et verisimile

simile videtur, horum per actionem, in intestina calculos detrusum iri, praecipue si, eorum durante operatione, aegrotus in balneum tepidum descendat. Doctor Donald Monro, medicus celeberrimus castrensis, exemplum memorat medicinae cujusdam studiosi, qui morbo regio laboravit, et varia medicamina frustra devoravit, et quotidie equitavit sine ullo beneficio. Demum, jussu patris ejus clari, dosim cathartici fortioris sumpsit, et priusquam agere coepit, copia feri lactis perampla per anum injiciebatur; in balneo sedendi cupiditate vehementi correptus est; postquam balneo egressus, eodem die faeces plurimas biliosas dejecit. Mane insequenti, proclivitas ad diarrhoeam nondum cessavit, et post paucos dies, omnia icteri signa penitus evanuerunt*. Sed cathartorum exhibitio maximam poscit cautelam; si enim icterus diu duraverit, vel dolores adsint saevi, tunc suspicandum est calculum mole magna ductui communi inhaerere; et tunc,

E

fi

* Monro's Diseases of the Army, page 213.

si catharticum praescribatur, timendum erit ne malum potius augeat quam levet; et idem dici potest de emeticis. Laxantia autem mitia, si alvus sit adstricta, utilissima sunt; sed de horum delectu nil dicam necesse est. Fetus epigastrii, et semicupium, magnopere profunt, ex nexu cutem inter et partes internas; clysmata quoque emollientia, larga copia injecta, saepe plurimum commodi adferunt; quia colon fovant, relaxant, et, ob ejus vicinitatem cum cystide, ductus cystici vel communis spasmos tollunt, et calculorum vel bilis viscidae descensui favent. Praeterea dolores mitiores reddunt, alvumque leniter solvunt. Si haec omnia incassum praescripta fuerint, ad exercitationem lenem decurrendum, et praecipue ad equitationem; si vero dolorem augeat, ea protinus abstineatur.

2do, *Symptomata molestissima levare.*—Symptomata quorum sublevatione indicatio secunda absolvitur, sunt sequentia; nimirum, dolor hypochondrii

chondrii dextri, vel epigastrii, cutis pruritus, alvus adstricta, diarrhoea sed rarius, et vomitio. Si aeger dolore afficiatur gravi, illum solummodo levare potest opium; et mirum est, quod aegroti vim hujus remedii tam magnam tuto devorare queant, quam nuper exhibuit cel. Heberden; forma pilularum est optima; namque minus periculi erit ne vomitione rejiciatur sub forma solidi, quam liquidi, nempe laudani. Cavendum autem est, ne alvum adstrictiorem reddat; et igitur laxantia mitia praecipienda, vel alvus ducenda. Cutis pruritus per fots et opium sublevatur, alvus adstricta, pyrexiam quae saepe adest plurimum intendit, et concoctioni ciborum multum nocet. Ad laxantia mitia tunc decurrendum, vomitus opio quoque cedit; necnon saepe haustui Riverii; sed his nihil conferentibus, anne aetherem praecipere fas sit, ignarum me fateor. Si obtineat diarrhoea, praecipue biliosa, et si non sit copiosa, neque aegro debilitatem minatur, non ex toto supprimenda, sed solummodo temperanda.

F I N I S.